

P. lat. rec.

1308

F' 26

S. K. 71, 26

NÆNIÆ LUGUBRES

In verè luctuosum at beatissimum obitum
Reverendi Clariſimiq; Viri

DN. M. VVENDELINI
MARTINI GERLACHII, EC-
CLESIÆ THOMANÆ DIACONI
FIDELISSIMI

Qui

Ex hac Terrestri ad Cœlestem Patriam evocatus inter suspiria ar-
dentia & preces continuas animum DEO reddidit, 28. Februarij,
horâ quartâ vespertinâ.

Anno Ætatis suæ 52. à Christo nato M.DC.XXXII.
Ministerij verò 28.

Doloris contestandi gratia conscripta ab
Amicis Cognatis & studioſis.

ARGENTORATI,
Typis JOHANNIS CAROLI,

Anno M. D.C. XXXII.

AD
BIBL. UNIV.
MONAC.

I.

AD plures ivisse ferunt, quicunq; supremum
Funeris attingunt per sua fata diem.
Non abit ad plures GERLACHIUS: ivit ad illum,
Quà via, sed paucos ducit ad astra, locum.

F. luctus testandie ergo
M. Joh. Conradus Dannhavver,
P. L. Prof. Eloq. P. & p. t.
Fac. Phil. Decan.

I I.

GOTWALDUM sequitur GERLACHIUS omine raro,
Cum cadit in domitâ pastor uterq; nece:
Ille repentina cor suffocante catarrho,
Hic nimis ardenti cor feriente febre.
Hinc THOMANA caret binis ECCLESIA servis,
Qui fidis vigilent frontibus ante gregem:
Quid DEUS hoc signet raptu, nescimus; ut autem
Nil mœsti signet, mente rogamus eum.
Constat enim mortes mala multa secuta pitorum,
Si quis præteriti temporis acta legit
Interea molli recubet GERLACHIUS urnâ,
Et vigil & constans servus amansq; DEI.
At DEUS in vacuas stationes surroget aptos,
Tam bene qui curent erudiantq; gregem.

Samuel Glonerus.

I I I.

M Martinus Wendelinus Gerlachius.

per Anagr:

Vulnera Christi: Angelus mundi meus.

Turbor. Vix ego perturbor, licet undiq; mortis
Angat me tumulus, peccati tangat acervus
Perstat res mea salva tamen, quia vulnera Christi
Me redimunt, salvant, quod eorum in fine recordor.
Angelus immundus, mundo fremat undiq; quamvis
Orcus & horriferos eructet faucibus ignes:

A ij

Perstat

Perstat res mea salva tamēn, *meus Angelus* esto
Rex mundi, mundum, qui vicit Dæmona & oreum
Qui mihi vincenti promisit cœlicatecta,
Tunc, non mundus erit male mundus sed mera munda.

TVnC LaCrVMæ Cessent tVnC IVbILa Certa seqVent Vr.

F.

M Johann Michaël Keller, Argent. SS Th St.

I V.

STillet homo lacrumas, madefiant flumine ocelli,
Transeat hâc meritò risus ab urbe procul!
Cernimus hinc etenim, quantos Deus auferat arte
Præstantes variâ consilioq; viros.
Funere non dudum submersus Pastor acerbo
Thomanus subiit fata supremaceler.
Quem mox subsequitur Doctor medicâarte celebris
Seublinus, præ aliis canus, honore gravis.
Vix (næ deflendum est) excesserat ille feretrum,
Tertium adhuc alium mors inopina virum
Sustulit è medio: cupias si lector habere
Nomen habes: GER L A C H, vir pietate potis,
Quem sibi Thomani decreverat esse sacratum
Templi grex mystem Christicolumsq; cohors,
Hic est, quem ob veram sanamq; extollit in astra
Doctrinam quivis, sit nisi mentis inops.
Hic est, quem Dominus statuit sibi ducere in aulam,
Ne videat rabidas post sua terga minas.
Attamen eruptis ne succumbamus inermes
Alme iræ ducibus, contrahe vela Deus!
Atq; resarcito, quæ nunc est facta, ruinam,
Possimus sanctam tutius ire viam!

Condolentie ergo deprop.

Michaël Astius Campidonensis, SS. Th. St.

V.

INfernī superat portas Ecclesia, nec vi
Nec poterit fallis illa perire dolis.
Hinc hodiè contra fraudes ac arma triumphat,
Et fit pressuris amplior ipsa luis.

Sed

Sed res in portu nondum est, namq; ira juvantis
Næ Domini è mediis emicat auxiliis.

Pastores fidos dum funere mergit acerbo
Quorum jacturâ prospera multa cadunt.

Nos precibus sepius suis: ac pascere verbo:
Ulterius possent, si modo vita foret.

Ergo est ira Dei, nostra ob peccata Prophetas
Qui rapit, at plures ne Deus abripiat,

Pectore sincero quivis resipiscat, & oret:
Parce Deus, fluctu navis operta tua est.

Jacobus Telinus Campidonensis.

V I.

Vix unus casu nobis erexit acerbo est
Præco Deifidus. proh dolor! alterabit.

Non ita dissimili fato sublatus in urbe

Cum benè spargisset dogmata sacra Dei

ô Tu summe parens in messem expone fideles

Messores alios. Nam tua messis adest.

M. Johannes Fridericus Sellinger.

V II.

Προσωποποίia Templi Thomani.

Quis non infelix me diceret? utique ovile
Sum miserum Parcæ cui rapuere duces:

O fiduum verè nondum hocce excurrit, habebam

Pastores tres, nunc unicus Hem! superest.

Pastores superi mihi sint hos invoco cholos

Ut mihi defunctis dent pietate pares.

I. B. S. O.

V III.

Vita quid est hominum? dolor est, sudorq; laborq;
Fænum, quod luctum concidit ante diem

In vita est vivæ speculat versatile mortis

Sunt constans Martis spicula, vita brevis.

Non curat formam, æatem, non stemma, decusq;

Non quoq; tractantes dogmata sacra D E I,

Propterea quoniam sic Patris iussa tulerunt

Quid prosunt lachrymæ? vivit enim ipse D E O.

A iii

Intered

Interea mens docta vale, & salve, Salveq; valeq;
Est tibi confectum, quod mihi restat iter.

Votum.

Maximus in faustum moveat DEUS omen ab Urbe
Et procul à patrio damna futura solo
Det pacem Dominus Verbum quoq; protegat ipse,
Sitq; fides in Te, vivida semper, Amen.

*Suum auctoratum E Cognato suo
dilectissimo F.*

M. Johan Georg: Ernestus, Argent.

I X.

HArmodij, tua mors GERLACH, mihi cantio tristis
At lœtus moriens cantica sacra canis.
Upilio quia pastorem, cui scala Jacobi
Primus ad astra fuit, nunc imitare gradus:
Frustra hinc sunt lachrymæ, sint quamvis sanguinetinæ
Naturæ legi cedere nemo valet.
Vitam tu rides GERLACH quam degimus omnes:
Æternæ quia nunc posteritatis herus.
Theologas sacri docuisti codicis umbras,
Quid sit dicebas Unica Triplicitas:
Ast oculis mentis solum tibi cernere vivo,
Nunc etiam exteris hæcce viderelicet.
Felix, ò nimium felix, qui sedibus aulæ
Donatus superæ, Gens ibigrata D E O.

Aliud.

TE, lupus haud unquam Stygius nec fraude, magistros
A te agnos pastos diripit ore suo:
Hinclusus haut quaquam pastorem diruet agnūm
Agnite pascunt gaudia summa D E I.

*In ultimum honoris symbolum erga piè denatum
DN. hospitem suum quondam fidelissimum
gemebundus apposuit.*

Johan Balthasar Sartorius,
Colmaria-Alsatu.

X. Quo

X.

Quo, Thesbita olim Vates donabat Elisam,
De curru, rapidis quo citus vie equis:
Hoc tibi GERLA CHI, (tenui discrimine), liquit
GOTTWALTE éniveo, quo citus ibat equo.
Donabat chlamydem Vates abiturus Elisæ,
Mira chlamys, magno munere vestis erat!
Talis, quâduriis velut inter mœnia saxis;
Æquora, tûm sicco transiit ille pede.
Et tibi quam rapidam liquit GOTTWALTUS ad:
Vestis, per medias ire paravit aquas!
Talis, quam indutus, niveo splendore resplendens,
Securum, ad superos ingredeneris iter.
Hac etenim tumidum mundani Criminis æquor
Pulsum utrinq; TIBI quam bene cessit iter?
Quam scelerosa unda hæc utilas pietatis harenas.
Hac, divisa viam quâ gradierére, dedit?
Felix, qui seqitur tanti vestigia cursus!
Felix, cui tantæ prævia signa togæ.

Hospiti suo desiderari sif. f.

Joh. David Klein, Richov: Alf:

X I.

Heu mihi! quam varijs hominum, quam plena querelis.
Vita, quot, & quantis subjacet illa malis.
Ingenio, studio pietatis & arte valentem.
Syncerâ & morum simplicitate gravem
Cujus erat totâ bene notum nomen in urbe
GERLA CH Thomanis spemq; decusq; gregis:
Eripuit Lachesis nobis violentia diræ
Nostraq; funesto corda dolere gravat.
Flebilibus mecum cœtus pie lecte per urbem!
Flebilibus luge, gressus pie sancte modis.
Atq; Deum rogita verbi servare Ministros
Ut velit, à nobis pellat & omne malum!

omnibus suis eversa fecit
Georgius Schlempius, Weisen-
burgensis Phil. Stud.

XII.

X I I.

Q uod rursus doleat Thomanum funere Templum,
GERLACHII nobis indicat hic obitus:
Quem rapuere atræ nunc tristia spicula mortis:
Sic Visum ast DOMINO qui benè cuncta facit.
Splendescet sanctæ venient cum gaudia vita
Ut stellæ cœli perpetuis radijs.

Mart: Dreüttel, I.

X I I I.

Heu mihi quād doleo mortem Tutoris amandi!
Qui mihi Patronus, qui mihi Fautor erat.
Paucos ante dies cœlum subvectus in altum
GOTTWALDUS, Pastor qui fuit Argyropæ.
Nunc rapitur tetræ GERLACHUS morte Minister
Christi, qui sparsit semina pura DEI.

*Summa condolentiae ergo
tutori suo apposuit
Leonhardus Cottlerus, Argent:*

F I N I S.

Univ. Bibl.
München